

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Kiadótulajdonos: Glitsstein Adolf.
Főmunkatárs:
KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.
Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
Nyilvántartási közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

Városfejlesztés.

Ha figyelemmel kísérjük az országos központi statisztikai hivatal évenkénti kimutatásait az ország városainak mikénti fejlődésére vonatkozólag, úgy nagy szélsőségeket találunk az egyes városok között.

Eltekintve néhány rohamosan fejlődő nagyvárostól, városaink legtöbbször csak a külső keretet látjuk, a részletekre kiterjedő gondosan tervszerűleg kidolgozott városfejlesztési programot csak igen ritka esetekben.

Városunk geographiai helyzete a lehető legjobb. És azért benne élénk ipari és kereskedelmi életet találni nem tudunk.

Mi ennek az oka?

Ennek okát őszintén mondva abban találok, hogy a közérdek évtizedeken át a magán érdek által betolyásolva, sohasem érvényesülhetett akképen, hogy a város fejlődése akár gazdasági akár pedig ipari vagy kereskedelmi téren lehetővé tétellett volna. Ha végig lapozzuk városunk közgyűléseiről felvett jegyzőkönyveket úgy azt látjuk, hogy minden a város fejlődését előmozdító terv, kicsinyes érdekből meghiusult.

Szinte különlegessége városunknak, hogy ha a közgyűlésnek valamely tagja oly eszmének létrejöttét javasolja a városnak fejlődését van hivatalva előmozdítani, úgy ezen javaslatát a legképtelenebb kritikáinak van kitéve.

Városunk fekvésénél fogva mintegy természetesen központja egy oly vidéknek, amely gazdasági nyereszterményekben bővelkedik. Az ország székvárosával vasuti- s a járás számottevő községgel pedig kiépített és jókárban levő közlekedési útvonalakkal van összekötve. És mindezen előnyök dacára, kereskedelmileg kibalt csendes kis város.

Ezek után azt hiszem ráterheltek azon módok felsorolására a melyek szükségesek ahhoz, hogy egy város fejlődése fokról-fokra, mely eszközök igénybe vételével lehetséges illetve vihető keresztül.

Igen kívánatos elsősorban, hogy a város képviselő testülete úgy az előjárásról mint a közigazgatási hatóság közegével minden közérdekű ügyben egyöntetűen járjon el, mert eredményes munka csak így érhető el. A város lakosságának jóléte függ attól, hogy a város fejlődése oly egyenlő sebességgel legyen letéve akik pártuszpontról teljes mellőzéssel, a felálló legenergiakusabb fellépéssel és eszközökkel képesek a kitűzött célt keresztül vinni, még esetlegesen magánérdekekkel szemben is.

Nagy mulasztást követett el a város képviselőtestülete akkor, midőn a Pulszky-család tulajdonát képezett birtokot minden körülmények között a város tulajdonául meg nem vette.

Ezáttal a város elvesztett egy oly fontos

közgazdasági tényezőt a melyért más városok a legmesszebb menő áldozatra is képesek. Ha ezen birtok a város tulajdonába volna úgy a város fejlődésének egyik legnagyobb akadályát önmagától megszűnnék. Ezen birtokvétel lehetővé tette volna azt, hogy az „Országos vasutas Szövetség” által létesítendő nagy „Árvaház” a volt Pulszky-féle kastély területén nyerhetett volna a legmegfelelőbb elhelyezést; s a melynek létrejötte a város lakosságának évente tetemes anyagi hasznot biztosított volna.

Ezen birtok bírása lehetővé tette volna azt is, hogy a város közelében levő állomás közvetlen közelében villaszertű nyaraló telep létesült volna, a mely városunk s ezzel egyidejűleg az állomás felé vezető út oly elrendezést nyerhetett volna, a mely városunk egyik vezető egyéniségének eszméjét valószínűleg megvalósította volna meg, aki szabadságát is arra használta fel hogy a külföldön tapasztalatokat gyűjt arra nézve, hogy egy város fejlődésének és rendezettségének mik az okai és feltételei.

F—n.

Csongrádmegye dicsérete.

Tündöklő példát nyújt valamennyi törvényhatóságnak Csongrád-vármegye, mely úgy látszik, a szociális jelszavakat nemcsak ajakán hordozza, hanem meg is valósítja.

△ ▼ TÁRCZA, ▼ △

Egy nap múlva.

Nyáray Albertnek.

Ma én még selemes ágyamban fekszem
Illatozó habos a párnám,
Holnap ilyentájt már könnyen lehet
Túl leszek én e földi lármán.
Ma lelkeim még az utakat rója,
S mi leszek holnap? a sír lakója.

Ma jókedvemben cigánnyal iszom
Füllembe huzza kedves dalom,
Holnap síromhoz kísérhet engem,
Nótáját majd ott hallgatom.
Ma ez legyen az élet zenéje,
Holnap jöhét a sír feketéje.

Ha eljő az éj búsongó szárnyán
Ma még forró karjában alszom,
Holnap elsápadt fakó testemtől
Elszalad majd egy szőke asszony.
Ma az ölemben még elszenderül,
Holnap már — tudom — otthagy egyedül.

De lenn a sírban nem pihének meg
Fel jár majd bús szellem alakom,

Megnézni a virágzó muskálit,
S ki néz be nálad ott az ablakon?
Ha nem vár arra, aki szerette,
Lejön ő is a temető kertbe.

Szövegét írta: *Kardos István,*
Zenéjét: *Pongrácz István.*

A kis makranczos.

Írta: *Ifj. Száder Gyula.*

Egy agglegény beszélt: egy viharedzett,
szürke fejű agglegény, — poharazás közben,
vig társaságban.

... Fiuk, ez se tegnap történt.

... Illatos virágokkal felített orgona bokor
alatt, egy hajlított vaslábu, fehérre mázolt
padon tündökölt.

Pártait hullatja a vadgesztenyevirág, a
sárgás szélű, piros kehli felesleges pártákat
... hull ... hull ... elfedi a liget kavicsos
utját, — a járó-keelő kegyetlenül rálép,
odatapad a lábához s elhurcolja: lelketlenül,
hogy még csak a tájképet se lássa szülőhelyének.

A liget közepén tulipánok feslenek, piros,
lilás, viaszszárga, tarka-csipkézett szélű
tulipánok.

Távolabb szőkökút bocsájtja magából a

négyes-vízugarakat — ideális lelkeim gyönyörűségére.

Nem nagy e kis liget, s nekem most mégis olyanok tetszik. Ama pár gyermek, mely ott játszik a kavicsos s édesen csengő pajkos kacagásuk — nem tud most zavarni. Tudj' Isten, nagyon elgondolkodom.

Hirtelen feléscímek. Nagyon közelből hangok ütik meg fülem. Önkéntelen oldalvást pillantok.

Egy feketeruhás, gyászoló hölgy, olyan nevelőnő féle, — meg egy ficánkoló kis fiu, (lehet őt esztendő), közelgenek felém. Már egész' itt vannak ... A kis fiu rám néz, mosolyog, kis ostorával, mit a kezében szorongat, felém suhint ... A nő is rám néz, mire én zavartan kalapomhoz kapok s megemelem.

A leány — mert az volt — elpirul. Zavartan kap a kis fiu kezéhez, magához igyekszik vonni. Nagyon természetes, hogy az igyekezete kárba vész. A kis csintalan ügyesebb, megmenekül. Ide fut mellém, a padra ül. Merészen a szemem közé nevet, rám mosolyog, megszólít:

— Hogy híjják magát, bácsi?

Akaratlanul is, kell hogy cinevessem magam.

Csongrád-vármegye ugyanis azt határozta el, hogy fél százalékos megyei pótdadót vet ki abból a célból, hogy az így begyűlt összeget községenként felosztva, érdemes földműves munkások biztosítására fordítsa. Hasonló határozatról még nem olvastunk. Azt már olvastuk az unalomig, hogy a törvényhatóság, vagy bizalmatlanságot szavazott a kormány- nak, arról is olvastunk, hogy felirt az örök béke és a vándor cigányok megrendszabályozása célzó intézkedéseket sürgetve, de — hogy elnyerhető szociális kezdés a vármegyétől elindult volna, — azt igazán nem látuk eddig.

Mi ennek az oka? Azt hiszük, magának a törvényhatóságnak az összealkotása. A legtöbb adófizetők numerálnak is és penderálnak is a törvényhatóságokban. Ők pedig nem érzik, hogy a szegény embert hol szorítja a csizma és hogy a társadalmi pacifikáció érdekében kezdeményező nagy elhatározásokra nekik kellene jutniok. Ezért az önmegadózás a legtrikább jelenség a vármegyékben, de az meg egészen egyedül álló, hogy a gazdasági munkásszótály jóvoltára, életük végső napjaira anyagi áldozatok nyújtásával gondoskodtak volna. — Meghajlunk Csongrádvármegye nemes példája előtt, melyet lehetővé tették, hogy a vármegyében nyolcszázon felüli munkás-család öregsége nyugalmas napjai biztosítottak.

Ez a törvényhatósági gondoskodás mélyreható és ne gondoljuk, hogy csupán annak a 800-on felüli munkás-családnak a sorsa jobbítására lesz hatással! Nem, ez a cselekedet nagyobb jelentőségű. Az egész munkásszótály halját költi föl és okos végrehajtásával a községekrol leveszi a közjótékonyágnak azt a terhét, mely a modern humanizmus korában okvetetlen ráharamlana. Ez a törvényhatósági határozat nemcsak 800 családnak súlyos gondját oszlatja el, de jelentékenyen fel fokozza a vágyat, hogy a nyugdíjazás jóvoltából minél többen vegyenek részt. — És valóban azt is jelentik a csongrádvármegyei községekbel, hogy a földműves osztály rendkívül érdeklődik az orszá-

gos gazdasági munkáspénztár iránt és ebbe jelentékenyen nagyobb számmal lép be tagul mint eddig.

A megyékben fizetett állami adónak két század részét följánlani önkéntes elhatározással nem is olyan súlyos terhet jelent. De mit nyernénk a munkásszótály megváltozott érzékvilágában, ha csongrádvármegyei szép példát mi is utanozánk? A mostani nehéz idő a legkevésbé alkalmas arra, hogy az emberek áldozatkészégre appelláljunk, mindazonáltal, a mikor Csongrádvármegye nagy szerű elhatározásáról olvasunk, lehetetlen az- zai a vágygal ne fejezni be: hogy jobb idők tordulására mi is kövessük a csongrádi de- rek magyar népet — ebben az áldozat ho- zataiban. Valamennyiünknek éreznünk kell, hogy új idők szele lengedez és közeletünket modern humanus, szociális szellemnek kell alhatnia, ha az alakuló közszellemmel ellen- kezésbe nem akarunk jutni, ha a társadalmi be- kes fejlődésnek igaz barátai vagyunk, ha lelkünket és szívünket a modern humanizmus szelleme lengi át.

Bizzunk abban, hogy a mi pátriánkon akad olyan lelkes férfi, aki ezt a tetre hívó szót nem felejtli el és ha most az idő talán kevésbé alkalmasnak találja, hogy a megyei társadalmak áldozataira felhangolja: de Csongrádvármegye által mutatott szép eszmét nem ejti el és annak lelkes propagálója lesz.

De abban is bizzunk, hogy a mi pátriánkon nem is kell oly nagy erővel a szívek- re hatni, hogy az áldozatra megnyeressenek. Szerencsére nálunk még a nagyobb cselok iránt hajlandóság meg van. És ha a haladás vágyában arányban nincs mindenkor az áldozatkészég, — ezt anyagi helyzetünk ma- gyarázza. De hogy hazafias nagy célok meg ebben a közönyt és haszonlétessel telide tele korunkban is tudunk lelkesedni, azt nem egyszer igazoltuk.

Divatos levélparok- és képes- lev.-lapokból nagy ujdonság!

Glattstein Adolf papirkereskedésében.

● ● HÍREK ● ●

Személyi hír. Benczur Gyula udvari tanácsos a budapesti festészeti mesterskola igazgatója, nyári tartózkodásra dolányi kú- telyába érkezett ahol műtermében több kiválóbb értékes festményen dolgozik.

Baross Árpád fősolgabíró üdvözlése. Azon alkatonból kifolyólag, hogy Ő Felsege bellusi Baross Árpád, a szécsényi járás közszeretethen álló fősolga- bíráját számos éven át folytatott kiváló mu- ködésének elismeréseként a Ferenc-József rend lovagkeresztjével tüntette ki. Szécsény közseg képviselőtestülete f. hó 23-án tartott rendi- vüli közgyűlésében elhatározta, hogy a ki- tüntetettel tisztülleg üdvözlí. A nepes kü- döltség, amelyben a képviselőtestületnek csak- nem összes tagjai résztvettek, Ruszinkó Antal királyi tanácsos vezetése mellett f. hó 25-én d. e. 11 órakor tisztelgett a kitüntettnél. Ruszinkó Antal királyi tanácsos leendőtes beszédben, szép szavakkal méltatta a fősolga- bíró bokros érdemeit és tolmácsolta a kép- viselőtestület, valamint az egész közseg kö- zöniségének ragaszkodását és őszinte jókivá- natait. Baross Árpád lelkes eljenzéssel fogad- dott válaszában kijelentette, hogy soha életé- ben nem kereste az ünneplest és a kitüntet- tet, de mindamelltt jól esik látnia, hogy e- lok évi munkássága járásában, megyéjében és az uralkodónai is elismerésre és méltány- lasra talál. Megigerte, hogy mint a múltban, úgy a jövőben is lelke egész melegével, minden képességével fog munkálkodni járasa népének javára.

Választás. A szécsényi népbank r. t. igazgatósága f. hó 30-án megtartott ülésé- ben a megüresedett főkönyvelői állást Breuer Armin kisvárdai főkönyvelővel töltötte be.

Kinevezés. Sarlai Erzsike erzsébet- falvai lakos a ki a helybeli m. kir. posta és távirtda hivatalban volt kisegítő kezelőnő, a budapesti központi távirtda hivatalhoz, távirtda kezelőnő minőségben kinevezetett.

A feketeruhás füléig elpirul, a kis fiu felé lép, megfogja a kezét, szól:

— Ej, ej . . . Bandika. Hogy lehet ilyen . . .

És a Bandika nevet, merészen hunyor- galva rám mutat:

— De hiszen a bácsi nem haragszik érte. Ugy-e, nem haragszik?

— Nem, dehog haragszom, fiacskám.

Ezzel felelnelkedem s az eddig ismeret- len bölgynek — annak rendje s módja sze- rint — bemutatkozom. —

Utána a feketeruhás pirul, én is zavart vagyok.

Szűnet áll be.

Pár pillanat múlva a kis fiu türelmetle- nül subogtat az ostorával:

— De szóljanak már valamit, — olyan rossz, hogy nem beszélnek semmit.

. . . Fél szemmel a feketeruhást must- rálgatom. A lebet nem is olyan kedvezőtlen. Fekete a haja, meg a szeme. Piros az ajka- széle, meg a zavartól az arca. Szórakozottan verdesi utjából ernyőjével a kavicszemeket. Egy hangot sem ad.

— Tessék, — indítványozom — foglal- jon helyet az én helyemre.

A feketeruhás lány még mindig pirul,

majd ovatosan ráh néz s hogy tekintetünk találkozott: elkapja fejét és a fiucskához szól:

— Nohát Bandi, hogy ilyen rossz le- gyen, nem hittem volna. Meglátja, kikap a mamától.

A fiucska arcocskája elsötétedik, szomo- ruan néz rám, majd az én a leányra . . . Kidvellenül szól:

— De hiszen én freulein, nem csinál- tam semmit . . . Ugy-e bácsi, hogy nem? Még krajcárt se kértem . . . — aztán félig szomoruan, félig huncutkás hangon adja hoz- zá — pedig épp most akartam . . . És a mama csak ezért haragszik. Igen, freulein, csak azért . . .

A feketeruhás haragvón buzza összéb szemöldökéit s szinte parancsolva rászól:

— Elég legyen a fecsegésből. Bandi, keljen fel, — jöjjön haza . . .

A fiucska makrancoskodik, dacosan vo- nogatja a vállát, nem mozdul, oda se hederít.

A lány most már szelidebben nógatja:

— No jöjjön, jöjjön Bandika, mert ki- kapunk mind a ketten . . .

Bandika meg se moccan.

Eddigélé szó nélkül gyönyörködtem e kedves tordszolkodásban, de most már idejét

láttnam szólni.

— Nagysám, azt hiszem, nem fog ha- ragudni, amiint hogy nem is haragudhatik, ha Bandikának igazat adok. Az arctalan, a hóhéher gyermeki lélek megsugta néki, hogy tölem ne féljen. És nem is fél. Hát akkor, miért haragszik ezért reá?

— Pardun, kérem — tiltakozik — ez, mindenkivel ilyen szokott lenni.

Roppant csiszolatlan. Nem Birok vele.

— Dehog, — vetem közbe, — csak élénk . . . Miind az e féle pajkos kicsifiuik. Ezen csak mulatni lehet.

A leány nem látgit, meggyőzhetetlenül egyre csak azt hajtogatja:

— Csiszolatlan, csiszolatlan . . .

Bandika belevág:

— Mondja, freulein, mi az a „csiszo- latlan”? Ezt még nem bállottam magától soha . . .

— Az, hogy a Bandi neveletlen.

— Neveletlen? Ezt a szomszéd Sanyi- jukra mondja a mama . . . Arra, aki kövel törte be a házmasterék ablakát . . . Arra mondja, nem rám . . .

Ugy éreztem, nekem kell bíraskodni kö- zöttük.

— Eh, semmi az egész — mondom. —

Adományozás. Emődön Odón budapesti lakos, megboldogult bátyja: Strausz Miklós halálának évfordulója alkalmából 50 koronát küldött a községi előljáróshoz. — Ezen összegből 20 koronát kapott a szécsényi önkéntes tűzoltótestület, amelynek az elhunyt egykor főparancsnoka volt, 15 koronát az izraelita-, 15 koronát pedig az egyéb valású szegények kaptak.

Ebzárás. Városunk helterületén előfordult veszettség esetéül, a város helterületére, az ebzárás elrendeltetett.

Németország műtrágya fogyasztása a múlt évben. Németország 1912-ben 560 millió márká — 1910-ben 350 millió márká értékű műtrágyát fogyasztott. A birodalom műtrágya fogyasztásának emelkedése páratlanul áll. Már 1910-ben azt hitték, hogy a további emelkedés lehetetlenség, mert már akkor 197 kg. műtrágyát használt fel birodalmi átlagban szántóföld területére minden kat. holdján, mégis két év alatt több mint 200 millió márkával emelkedett a fogyasztás, s így 1912-ben körülbelül 155 kg. különféle műtrágyát használt fel szántóföldjének minden kat. holdjára. Ennél eklátásabbat semmi sem bizonyíthatja a műtrágyázás nagyon is jövedelmező voltát. Ezzel szemben Magyarország — fél akkora szántóföld területen — elhasznált 1912-ben nem egészen 20 millió korona értékű műtrágyát, a mely mennyiségből országos átlagban 15 kg. műtrágya sem jut egy katastrális hold szántóföldre.

Tatra-Adria túra út. A magyar autó club által rendezett tura út részvevői június hó 1-én (vasárnap) d. e. 11 óra és d. u. 4 óra közötti időpontban haladnak el a vasútállomás felé vezető megyei út és a Budapest-Kassa állami út találkozási pontja előtt.

Vetések állása. A gyakori esőzéseket, meleg, enyhe idő változta fel, a mely a vetésekre de különösen a kerti vetemények fejlődésére jótékonyan hat. — Ugy a szőlők, mint a gyümölcsösökben a korai tavaszi fagy nagymérvű kárt nem okozott s így a legjobh termés kilátásokra van kilátás. A szőlőkben egyes helyeken a peronospora fellépte ugyan ismét mutatkozik, de remélhető hogy az erős szénkénegezéssel való védekezés a kellő sikerrel fog járni.

— Szerkesztésért felelős a kiadó. —

Szécsényben a Tersztyánsky István Király-utcai háza 1913. július 1-től berbeadó.

1285—1913. tkvi. sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Szécsényi Néphank r. t. végrehajtónak — Gécy Lajos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a kir. járásbírószág a végrehajtási árverést 165 kor. tőkekövetelés ennek 1912. évi február hó 6 napjától számított 6¹/₂ kamattal, 37 kor. 30 fill. per és végr. már megállapított valamint jelenlegi 20 kor. 30 f. és a megfimerülendő költségek kielégítése végett az 1881. évi LX. t.-c. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében a szécsényi kir. járásbírószág területén levő Magyargéc községben fekvő a u. géci 66 sz. tjkvben. A † 9 s 677 hrsz. erdőnek B 8 alatt Gécy Lajos nevében álló része 126 kor. az u. o. 578 sz. tjkvi A † 2 sor 1485 hrsz. pusztagéc szántónak B 5 alatt ugyanannak nevében álló része 384 kor. az u. o. 590 sz. tjkvi A † 1 s 15 hrsz. ház 4 sz. a. udvar és kertnek B 4 alatt u. annak nevében álló része 800 kor. ezennel megállapított kiküldési árban a következő feltételek mellett elrendeli. Azzal hogy a ezen árverés a fenti ingatlanokra Gécy József és özv. Gécy Pálné sz. Gécy Rozália javára bekebelezet használati jogokat nem érinti.

Az árverés megtartására határmáruj 1913. évi június 17. napjának d. e. 10 óráig M. Géc községhezához tűzi ki, mely árverésen a fenti ingatlanok a kiküldési ár kétharmadán alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi 3333. sz. I. M. rendelet 8. §-ában kifejtelt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy a hánatpénznek az 1881. LX. t.-c. 17. §-a értelmében a hírószágnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Kir. járásbírószág, mint tkvi. hatóság.

Szécsény, 1913. március 30-án.

Szenthe, sk. kir. járásbíró.

A kiadmány hitelűl:

Perényi, kir. tkvvezető.

204—1913. végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott hírószági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel köz-

birre teszi, hogy a bgyarmati kir. törvény-széknek 1912. évi 9715 számú végzése következtében dr. Káldor Jenő szécsényi ügyvéd által képviselt Kohn Lipót starjáni lakos javára 190 kor s jár. erejéig 1912. évi november hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 1000 koronára becsült következő ingóságok u. m: 2 ökr 1 borju nyilvános árverésen eladatlak.

Melv árverésnek a szécsényi kir. járásbírószág 1912-ik évi V. 457/1 számú végzése folytán 190 kor. tőkekövetelés, ennek 1912. évi október hó 1 napjától járó 6 százalék kamatai, egyhármadszázalék váltódíj és eddigi összesen 84 kor. 98 fillérben biróllag már megállapított költségek és 2 korona 40 fillér árverés kiütészi díj erejéig Pusztalercsen leendő megtartására 1913. évi május hó 31-ik napjának délelőtti 10 órája határidőig kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hiválnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbhet igérőnek szépség esetén becsárón alul is el fognak adatlak.

Amennyiben az előtérzendő ingóságok mások is le- és fel foglaltatlak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1913 május hó 1-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

1092—1913. tkvi. sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A Szécsényi Néphank r. t. végrehajtónak Pusztá Mihály jakab és tsai. végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében a kir. járásbírószág a végrehajtási árverést 190 kor. tőkekövetelés, ennek 1912. évi június hó 28. napjától járó 6 százalék kamatai, 5 kor. 35 fill. óvási, 1/3 százalék váltódíj 18 kor. 90 fill. per és végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 25 kor. 65 fill. és a még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881. LX. t.-c. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében a szécsényi kir. járásbírószág területén lévő N. Ludány községben fekvő a ludányi 410 sz. tjkvben A. I. 1. sor. 254/a. 1 hrsz. elsővetői szántóföld 46 korona az u. o. tjkvi. A III 1 sor. 357 hrsz. másodikvetői szántóföld 51 kor. az u. o. tjkvi. A IV 1—2 sor. 217/a. 379/a. hrsz. első es második vetői szántóföld 98 kor. az u. o. tjkvi. V 1 sor. 656/b.2 hrsz. szántó Ipolynál 54 kor az u. o. tjkvi. A VII 1 sor. 299/a.1 hrsz. második vetői szántóföld 15 kor. az u. o. 19 sz. tjkvi. A I 5, 8, sor 300, 548 hrsz. szántóföld második vetőben és honokra járó rétek B 4 alatt Pusztá Mihályné Sülli Teréz nevéül álló része 276 kor. az u. o. 296 tkvi A I 2—11 sor. 127, 253, 216, 298, 378, 359, 487, 550, 570, 657 hrsz. Lucernás, első és második vetői szántó, Káposztás, rét, nagyret ipolynál ingatlanok B 5 és 9 alatt Pusztá Mihály Jakab nevéül álló része 384 kor. az u. o. 515 sz. tjkvi A † 1 sorsz. közös legelőnek B 1 alatt ugyanannak nevéül álló része 62 kor. az u. o. 521 sz. tjkvi A I 2 sorsz. 15/a.1 hrsz. Belletek 73 sz. a. B 4 5 alatt u. a. nevéül álló része 196 kor. az u. o. 514 sz. tjkvi A † 1 sorsz. legelő illetőségnek B 4. 6. alatt u. a. nevéül álló része 72 kor. az u. o. 302 sz. tjkvi A I 1 sorsz. 15/b hrsz. és 70 hrsz. Belleteknek B 3 alatt Pusztá János (mártinkó) nevéül álló része 198 kor. az u. o. 282 sz. tjkvi A I 1, 3—7 9—12 sorsz. 176 b, 278 b, 246/b, 396b, 409b, 337b, 517b, 593b, 634b, 463b2 hrsz. szántóföld, Szántó I vető, Szántó II vető rét, Nagyret ipolynál, Káposztásnak B 5, 16 alatt u. a. nevéül álló része 482 kor. az u. o. 159

— Nos és?

— Csupán csak megnyugtálni akartam személyem felől. . . . Azonban, ha még mindig hántja jelenlétem, egyszerűn zavarjon el. S már-már indultam volna, ha valami olyasfélét nem hallok, hogy hát ha csak ugyan úgy van, maradhatok. És maradtam.

Aztán, sok délután találkoztunk itt — s elsőszókoztunk.

Egy ilyen délután vallotta meg nekem, hogy vőlegénye is volt már, de időközben — no, mielőtt elvette volna — meghalt szegény, s a kegyelet jeléül feketét fog viselni, míg csak él.

Mondom, sok délután találkoztunk. Adig, míg egyszer csak közbe jött valami s a fővárosból eltávoztam. Azóta se láttam. Azonban naponként kellett elkire kötnöm, a kis Bandikának, mit okvetlen követett egy pakli selyem cukor, hogy otthon ne szőljön. És még én ott voltam, legalább is azon idő alatt — csodálatos — Bandika titoktartó volt.

Nagysádnak is igaza van, de azért az Bandikának is igaza van. Előre bocsátom, hogy belátom az Ön kényes helyzetét, de ehhez hozzá kell tennem: akkor, ha mással volna dolga. Most mind-n esetre azt tartja, hogy e naiv gyermek galibát csinált, ugy-e? Pedig hát ez kérem nem olyan borzasztó nagy dolog. Higyje el, hogy nem . . . Látom, fél tőlem; az okot el is hiszem. A nők — nem minden alap nélkül — félnek az ismeretlenektől. És most ön is kétségbeesik, szabadkozik, futni volna képes; szivecskéje bizony úgy ver, mint egy lejtőlől üldözött vadgallambhé; — fél, remeg, sződni szeretne minnél előbb. . . . No ugy-e így van? Hiszen látom, hiába szabadkozna is.

Azonban meg kell nyugtatnom önt, — felőlem egy pillanatig se vélekedjék rosszul.

A feketeruhás roppant zavart lesz ismét. Irul, pírul, akadozik a beszéde, alig tudom kivenni e pár szót:

— Engedjen meg, nrám, ha okos ember, átlátja helyzetem.

— Ezt már előre bocsátottam.

sz. tjkvi A 1 sor 707 hrsz. Öreghegyi szőlőknek B 33, 35, a. u. a. nevén, álló része 188 kor, az u. o. 27 sz. tjkvi A 1 1 sor 52 hrsz. és 25 h. sz. belteleknek B 15, 18 alatt u. a. nevén álló része 198 kor, ezennel megállapított kiküldési árban a következő feltételek mellett elrendeli.

Az árverés megkötésére határnapul 1913. június 13. napjának d. é. 10 óráját N. Ludány községhezához tzi ki, — mely árverésen a fenti ingatlanok a kiküldési ár kétharmadán alul eladtni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én keft 3333.—81 l. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, — avagy a határnapra az 1881. évi LX. t.-c. 17. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Szécsény 1913. március 26-án.

Szenthe, sk. kir. járásbíró.

A kiadmány hitelől:

Perényi, kir. tkvvezető.

335—1913. vgrh. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1913. évi 2277 sz. végzése követelkeztében Dr. Keszler Lipót losonci ügyvéd által képviselt Nógrádmegyei Népbank Losoncon javára 290 kor, a jár erejéig 1913 évi apr. hó 25-én fogatatosított kielégítési végrehajtás úján lefoglalt és 3081 koronára becsült következő ingóságok, u. m: bútorok 2 zongora és egyéb ingók nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíró 1913. évi V. 1841 számú végzése folytán 290 kor. tőkekövetelés, ennek 1913. évi január hó 12 napjától járó 6% kamatai, egyharmadszázalék váltódíj és eddig összesen 126 kor. 61 fillérben bíróság már megállapított költségek és 4 K. 40 fill. 2 árverés kifizési díj erejéig. Liptagerén leendő megtartására 1913. évi március hó 20. napjának d. é. 11 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet

ígérőnek, szükség esetén becsárán alul is el-fognak adtni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltek.

Szécsény 1913 évi május hó 28-án

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

Ocassió

finom divatöltőnyt
tisza angol gyapju kelméből
50 koronaért készít

Schlesinger A. Fia.

Jó házból való fiu
tanulóul felvétetik
NAGY LAJOS
gépműhelyben Szécsény.

Izléses munkáért löbbszörösei különítve.

ULIP ISTVAN

elővrag terme

LOSONCZ,

RÁKÓCZI-UT.

TELEFON 123.

Megrendelések: elővirágokban
Glattstien Adolfnál, Szécsényben
24 órán belül szállíttnak.

Huszár Mihály

nógrádmegye legnagyobb
ruhafestő, vegyítisztlő- és gőzmosó intézete

LOSONCZ, Kossuth Lajos-utca 10.

Vidéki megbizások pontosan eszközöltnak.

Gyász esetben ruhák 48 óra alatt
festetnek feketére.

Elsőrendű munka, gyors- és pontos kiszolgálás

A folszázad óta fennálló

UJLAKI TÉGLA és MÉSZÉGETŐ

RESZVENYTÁRSULAT

legkötünőbb minőségű

ASZBESZT MŰPALÁJA

minden hasonló anyagot túlszarnyal

tűzálló, fagyálló, tetszetős és olcsó.

Anyagot szállitunk, fedést vállalunk.

Kerjen arajanlatott.

Képviseelő: PRÁGAI ERNŐ fakereskedő, Szécsény.

Legjobb anyag — legjobb munka — legmesszebmenő jótállás.

Tessék cégünkre ügyelni.

